

Секція: Гроші, фінанси і кредит

Золковер Андрій Олександрович

кандидат економічних наук, доцент,

докторант кафедри економіки та сфери обслуговування,

Київського національного університету технологій та дизайну

м. Київ, Україна

РЕГУЛЮВАННЯ ФІНАНСОВОГО РИНКУ АВСТРАЛІЇ

В Австралії в кінці 1990-х рр. з метою удосконалення механізму державного регулювання фінансових ринків, подолання негативних наслідків політики дерегулювання, боротьби з наслідками азіатської кризи 1998 р. була розроблена модель Twin Peaks (модель двох вершин). Концепція Twin Peaks передбачає відповідальність одного регулятора за здійснення пруденційного нагляду із завданням забезпечення надійності фінансових інститутів, а другого регулятора – за контроль ринкової дисципліни і захисту прав споживачів задля сприяння розвитку фінансового ринку.

В результаті реформ на рубежі ХХ-ХХІ ст. було розмежовано повноваження між двома органами: Управлінням пруденційного нагляду Австралії (Australian Prudential Regulation Authority) і Комісією з цінних паперів і інвестицій Австралії (Australian Securities and Investments Commission). Функцію координації в структурі регуляторів покладено на Казначейство співдружності націй (Commonwealth Treasury) і Раду федеральних регуляторів [1].

В системі регулювання фінансових ринків Австралії мегарегулятор Australia Prudential Regulatory Authority (Управління пруденційного регулювання) має повноваження затверджувати пруденційні нормативи і контролювати їх виконання усіма посередниками, а також застосовувати санкції, при взаємодії з Резервним Банком Австралії (Reserve Bank of

Australia), Казначейством співдружності націй (Commonwealth Treasury) і підзвітності уряду і парламенту. Не підлягають нагляду особливі «зареєстровані фінансові корпорації» (Registered Financial Corporations), це компанії та дрібні пенсійні фонди, що регулюються податковою службою. Australia Prudential Regulatory Authority фінансується піднаглядними компаніями [1].

Другий мегарегулятор Комісія з цінних паперів і інвестицій (Australia Securities and Investment Commission) підзвітний Казначейству і Міністерству з пенсійного і корпоративного права. Він володіє нормотворчими повноваженнями і має забезпечувати цілісність ринку і захист прав споживачів на ньому, контролювати кредитно-депозитні операції банків, страхові й інвестиційні операції, розміщення засобів до пенсійних, інвестиційних, венчурних фондів. Цей мегарегулятор фінансується з бюджету. Відомство також застосовує заходи у разі адміністративних порушень (у тому числі організації судових розглядів проти порушників), тоді як, з іншого боку, Служба пруденційного регулювання видає подібні санкції відносно інститутів, які не відповідають пруденційним стандартам.

Основне завдання мегарегуляторів полягає у вдосконаленні управління системними ризиками, осередок яких – 4 банки, від яких залежить стан фінансової системи Австралії, і стимулювання інвестиційної активності в ситуації кризи світової економіки.

Центральний банк Австралії (Reserve Bank of Australia) у сфері регулювання фінансових ринків здійснює грошово-кредитну політику, виконує розробку стандартів фінансової стабільності розрахунково-клірингових операцій з цінними паперами. До складу правління Резервного банку Австралії, як і інших регуляторів, входять представники ринку. Фінансування центрального банку здійснюється за рахунок власних коштів – портфельних інвестицій.

Обов'язкове страхування депозитів здійснюється через «механізм фінансових вимог» (Financial Claims Scheme): при нестачі ліквідності у ADIs (кредитно-депозитні операції банків) та інших інституцій ринку Управління пруденційного регулювання відповідає за раннє виявлення ризику, санацію, ліквідацію проблемної установи / компанії та відшкодування вкладів.

Консультативна рада фінансового сектора (Financial Sector Advisory Council) при уряді Австралії, заснована в 1997 р., призначає керівників Резервного банку Австралії, Управління пруденційного регулювання і Комісії з цінних паперів і інвестицій [1].

Можна стверджувати, що адаптація моделі Twin Peaks в Австралії дала змогу об'єднати переваги водночас інтегрованого і функціонального підходів до управління фінансовими ринками, забезпечує прозорість процедур на ринку, дозволяє долати дисбаланс пруденційного нагляду і захисту інтересів споживачів фінансових послуг.

Література

1. The Structure of Financial Supervision : Approaches and Challenges in a Global Marketplace. Washington, DC: G 30. URL: https://group30.org/images/uploads/publications/G30_StructureFinancialSupervision2008.pdf (дата звернення 02.11.2019)